

РЕШЕНИЕ

№ 5278

гр. София, 07.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 10.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **4062** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на „ВЪЖЕНИ ЛИНИИ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], срещу ЗАПОВЕД №РА-20-12/06.04.2022г. на главния архитект на Столична община (СО). С оспорвания административен акт, на основание чл.195, ал.4 във вр. с ал.1 и чл.196, ал.3 и ал.5 от Закона за устройство на територията (ЗУТ), е наредено на „Въжени линии“ ЕАД да извърши необходимите ремонтни и възстановителни дейности за поправяне и заздравяване (рехабилитация) и привеждане в съответствие с изискванията на чл.169 ЗУТ на строеж: „Кабинков лифт К. – Копитото“, намиращ се в Природен парк „В.“, като изпълни изрично указаните мероприятия: 1.1. Обезопасяване на сградите – Горна и Долна лифтови станции с цел предотвратяване на инциденти; 1.2. Изготвяне на инвестиционен проект от експерти с необходимата подготовка и лиценз за рехабилитация на „Кабинков лифт К. – Копитото“; 1.3. Изпълнение на одобрения (съгласувания) инвестиционен проект.

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорваната Заповед, като постановена при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и в несъответствие с материалноправните норми и с целта на закона. Поддържа, че актът е издаден в нарушение на основен принцип в административния процес, установен в чл.6, ал.1 АПК – принципът на съразмерност, който задължава административните органи да упражняват правомощията си по разумен начин. Изтъква, че процесният строеж „Кабинков лифт К. – Копитото“ е построен през 1962г. и е морално остаряло

съоръжение което не може да бъде поправено и заздравено така, че да отговаря на съвременните изисквания и норми за безопасност. Твърди, че с оспорваната Заповед е предписан невъзможен предмет на изпълнение, обстоятелство обосноваващо нищожност на административния акт. Смята, че за да функционира процесното съоръжение е необходимо да му бъде извършена реконструкция, но такава не може да бъде възложена с акта чл.195, ал.4 ЗУТ. Претендира също, че процесната Заповед страда от съществен и неотстраним порок във формата, тъй като не е мотивирана. Сочи, че в нарушение на чл.35 АПК административният орган не е изяснил фактите и обстоятелствата от значение за случая и не е обсъдил обясненията и възраженията на страните. Оспорва и компетентността на органа, издател на административния акт, както и на назначената Комисия която да установи състоянието на обекта, съгласно чл.195, ал.6 АПК. Чрез процесуалния си представител адв. П. П. моли съда да отмени Заповед №РА-20-12/06.04.2022г. и да осъди ответника да му възстанови сторените разноски за съдебно-технически експертизи. Доводи за незаконосъобразност на административния акт излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

Ответникът – ГЛАВЕН АРХИТЕКТ на Столична община, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. А. - Н. поддържа, че Заповед №РА-20-12/06.04.2022г. е законосъобразен административен акт и не са налице сочените основания за отмяна. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение. Доводи за неоснователност на жалбата излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и доказателствата, събрани по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

Процесният строеж „Кабинков лифт К. – Копитото“, намиращ се в Природен парк „В.“, е собственост на жалбоподателя „Въжени линии“ ЕАД, което обстоятелство се установява с приетите писмени доказателства: Акт за общинска собственост – частна (АОС) №444/17.08.1998г. (л.78, 79) и АОС №486/16.07.1998г. (л.80, 81) в чиито т.15 е отбелязано, че имотите описани в т.2 са включени в капитала на търговско дружество „Въжени линии“ ЕАД с Решение на Столичния общински съвет (СОС), обнародвано в ДВ, бр.5/1992г.

С Решение №326/23.07.2020г. СОС е дал разрешение на главния архитект на СО да изразходва средства от общинския бюджет за консултантска услуга за обследване на възможностите за възстановяване на съоръжение (без да е индивидуализирано) в рамките на съществуващите лифтови станции и фундаменти на стълбовете (л.82). В резултат на това през м. юли 2021г. е представено Проучване за възможностите за възстановяване на Княжевски лифт, С. (Предпроектно проучване, л. 83 - 104).

Със Заповед №РА-20-75/07.12.2020г., допълнена със Заповед №РА-20-02/17.01.2022г., главният архитект на СО, на основание чл.196, ал.1 ЗУТ, е назначил Комисия, която служебно, с цел осъществяване на превантивен контрол или по искане на заинтересовани лица, да установява състоянието на строежите, наличие на обстоятелства по чл.195, ал.6 ЗУТ и необходимите ремонтни и възстановителни дейности, които следва да бъдат предприети (т.2) и въз основа на констатациите до които е достигнала да предлага строежите да се поправят, заздравят или да бъдат премахнати (л.33 - 35).

На 09.06.2021г. членове на назначената от главния архитект Комисия по чл.196 ЗУТ,

заедно с представители на дружеството – жалбоподател, са извършили оглед на място на строеж „Кабинков лифт К. – Копитото“ за резултатите от който е съставен Констативен протокол (КП, л. 59, 60). На 15.07.2021г. Комисията е провела изслушване на управителя на „Въжени линии“ ЕАД във връзка с констатациите от извършения съвместен оглед на строежа (л.65, 66).

На 01.03.2022г. Комисията по чл.196 ЗУТ е извършила обследване на експлоатационното състояние на „Кабинков лифт К. – Копитото“, разположен на територията на Природен парк „В.“. При направения оглед Комисията е установила, че в сегашния си вид строежът не е в състояние да изпълнява функциите си и не отговаря на съществените изисквания към строежите по отношение на неговата устойчивост, безопасност в случай на пожар, хигиена, здраве и околна среда, физическа защита, риск от възникване на аварии засягащи живота и здравето на гражданите, поради което е необходимо да бъде възстановен и поддържан в изправно състояние. За резултатите от обследването е съставен КП, който заедно с предпроектното проучване е бил връчен на „Въжени линии“ ЕАД на 11.03.2022г. с известие за доставяне (обратна разписка) № ИД PS 1618 00R7AQ V (л. 69 – 73, л.75).

На 16.03.2022г. Комисията по чл.196 ЗУТ е провела изслушване на „Въжени линии“ ЕАД, представлявано от изпълнителния директор и упълномощен адвокат. Резултатите от изслушването са обективирани в КП от същата дата, подписан от членовете на Комисията и от представителите на дружеството – жалбоподател (л. 76, 77).

Производството е приключило с издаване на оспорваната Заповед с която е одобрен КП от 01.03.2022г. на комисията по чл.196, ал.1 ЗУТ за обследването състоянието на строеж: „Кабинков лифт К. – Копитото“.

За изясняване на делото от фактическа страна са приети две съдебно-технически експертизи (СТЕ). Заключениеята на вещите лица проф. д-р инж. Ю. Т. и доц. д-р инж. И. М., не са оспорени от страните и съдът ги кредитира като обективни и компетентни и съответно ще ги обсъди при формиране на правните изводи.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е в преклузивния срок за оспорване от активно легитимирано лице с правен интерес, за което административният акт създава задължения.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорвания акт на всички основания за законосъобразност, съдът обосновава следните изводи:

Заповед №РА-20-12/06.04.2022г. е издадена от компетентен административен орган, в кръга на правомощията му. За установяване на това обстоятелство по делото е приета и не е оспорена Заповед №СОА21-РД09-455/22.03.2021г., видно от която, на основание §1, т.3 от Допълнителните разпоредби (ДР ЗУТ), кметът на СО е делегирала на главния архитект правомощията си по чл.195 и чл.196 ЗУТ (т. 1.37 – т.1.41).

Съдът намира обаче, че оспорваният акт е постановен в нарушение на материалноправните норми и на целта на закона.

С нормата на чл.195, ал.1 ЗУТ е въведено задължение за собствениците на строежи да ги поддържат в техническо състояние, което отговаря на съществените изисквания по

чл.169, ал.1 и ал.3, да не извършват и да не допускат извършването на промени в тях, които водят или могат да доведат до влошаване на проектните нива на съответствие с изискванията за целия строеж или за отделни негови характеристики. Според ал.1 на чл.169 ЗУТ (редакцията ДВ, бр.101/2015г.) строежите се проектират, изпълняват и поддържат в съответствие с основните изисквания към строежите, определени в приложение I на [Регламент \(ЕС\) №305/2011](#) на Европейския парламент и на Съвета от 09.03.2011г. за определяне на хармонизирани условия за предлагането на пазара на строителни продукти и за отмяна на Директива 89/106/ЕИО на Съвета (Регламент (ЕС) №305/2011), за:

1. механично съпротивление и устойчивост;
2. безопасност в случай на пожар;
3. хигиена, здраве и околна среда;
4. достъпност и безопасност при експлоатация;
5. защита от шум;
6. икономия на енергия и топлосъхранение;
7. устойчиво използване на природните ресурси.

Когато установи, че обект по чл.195, ал.1 не се поддържа в добро състояние, кметът на общината издава заповед, с която задължава собственика на строежа да извърши в определен срок необходимите ремонтни и възстановителни дейности за поправяне или заздравяване (чл.195, ал.4 ЗУТ). Освидетелстването на строежа и идентифицирането на необходимите ремонтни и възстановителни дейности се осъществява от назначена от кмета на общината комисия, която действа служебно или по искане на заинтересованите лица. Комисията събира всички необходими данни за вида и състоянието на строежа, изслушва заинтересованите лица и отразява резултатите в протокол (чл.196, ал.1 и ал.2 ЗУТ). Строежите, за които е установено, че поради естествено износване или други обстоятелства са станали опасни за здравето и живота на гражданите, негодни са за използване, застрашени са от самосрутване, създават условия за възникване на пожар или са вредни в санитарно-хигиенно отношение и при това не могат да се поправят или заздравят, следва да бъдат премахнати въз основа на акт на кмета на общината (чл.195, ал.6, т.1 ЗУТ).

В настоящия случай състоянието на строежа „Кабинков лифт К. – Копитото“, който включва сградите на станция „К.“ и станция „Копитото“ и въжената линия, е било установено при извършени огледи и обследване от страна на нарочно назначената Комисия, съответно на 09.06.2021г. и на 01.03.2022г. В одобрения с оспорваната Заповед КП от 01.03.2022г. са приети следните установявания: „Кабинков лифт К. – Копитото“ е четириместен кабинков двувъжен лифт с обиколно движение и откачащи се кабинни, построен през 1962г. и спрян от експлоатация през 1992г. Линията е дълга 1900 м. и е била обслужвана от 54 кабинни. Капацитетът на лифта е за 600 човека на час (ч/ч) във всяка посока. Лифтът се състои от: две станции - К. (долна станция), намираща се в урегулиран поземлен имот (УПИ) X-„лифтова станция“, кв.78, м. „К.“ и Копитото (горна станция), намираща се в м. „Копитото“, Природен парк „В.“, както и от въжена линия от две въжета – носещо и теглещо, с осем поддържащи стълбове. В резултат на извършените огледи и обследване и след като е взела предвид Предпроектното проучване за възстановяване на Княжевския лифт, изготвено от консултанта по Договор №САГ21-ДГ55-67/27.05.2021г., Комисията е обосновала извод, че в настоящия си вид строежът „Кабинков лифт К. – Копитото“ не е в състояние да изпълнява функциите си, не отговаря на съществените изисквания към строежите, регламентирани в чл.169, ал.1, т.1 – т.3 и ал.3, т.2 и т.3 ЗУТ по отношение на устойчивост, безопасност в случай на пожар, хигиена, здраве и околна среда, физическа защита, риск от възникване на аварии, засягащи живота и здравето на гражданите. Прието е, че е необходимо строежът да бъде възстановен и поддържан

в изправно състояние за което да се изпълнят следните мероприятия: а) да се изготви инвестиционен проект от експерти с необходимата подготовка и лиценз за рехабилитация на „Кабинков лифт К. – Копитото“ и б) одобреният/съгласуван инвестиционен проект да се изпълни.

Горните установявания и изводи са възпроизведени и в оспорвания административен акт и на собственика на съоръжението (строежа) са дадени предписания да извърши необходимите ремонтни и възстановителни дейности за поправяне и заздравяване (рехабилитация) и привеждане в съответствие с изискванията на чл.169 ЗУТ на строеж: „Кабинков лифт К. – Копитото“, като изпълни посочените мероприятия. В оспорваната Заповед обаче, липсват каквито и да е указания кои/какви са ремонтните и възстановителни дейности - необходими за поправянето и/или заздравяването на строежа. Както в административния акт, така и в КП от 01.03.2022г. няма констатация и произнасяне по въпроса подлежи ли изобщо на поправяне и заздравяване процесният кабинков лифт, така щото във вида в който е изпълнен строежът в неговата цялост – две станции и въжена линия, да се използва по предназначението за което е създаден. След като при обследването е било установено, че поради естественото му износване - построен през 1962г. и спрян от експлоатация през 1992г., и поради това, че не е неподдържан в продължение на 30 години, строежът е станал негоден за използване, в някои части на станции „К.“ и „Копитото“ е застрашен от самосрутване и се създават условия за възникване на пожар, Комисията по чл.196 ЗУТ е била длъжна на първо място да даде заключение поправими ли са тези недостатъци така, щото строежът да бъде приведен в съответствие със съществените изисквания, установени в Приложение I от Регламент (ЕС) №305/2011 и при положителен отговор на този въпрос, да даде ясни и точни предписания относно необходимите ремонтни и възстановителни дейности.

Няма спор в случая, че процесният строеж: „кабинков лифт“ попада в обхвата на Регламент (ЕС) 2016/424 на Европейския парламент и на Съвета от 09.03.2016г. относно въжените линии и за отмяна на Директива 2000/9/ЕО (Регламент (ЕС) 2016/424) с който се определят правила за предоставянето на пазара и свободното движение на подсистеми и предпазни устройства за въжени линии и който включва правила относно проектирането, изграждането и пускането в действие на нови въжени линии. Според определението, дадено в чл.3, т.1 от Регламент (ЕС) 2016/424 „въжена линия“ означава цялостна система, монтирана на място и състояща се от инфраструктура и подсистеми, която е проектирана, изградена, сглобена и пусната в действие с цел превоз на хора и при която теглителната сила се осигурява от въжета, разположени по линията на трасето. По смисъла на чл.3, т.3 от Регламент (ЕС) 2016/424 „инфраструктура“ означава проектирана специално за всяка въжена линия или изградена на място станция или конструкция по линията на трасето, която отчита общия план на разположението и данните на системата и която е необходима за изграждането и експлоатацията на въжената линия, включително фундаментите. В чл.3 на Регламент (ЕС) 2016/424 са дадени също определения за „функционална пригодност“ и „пригодност за поддържане“ на въжената линия като първото означава всички технически решения и мерки, които оказват влияние върху проектирането и изграждането, които са необходими за поддържането и които са били проектирани да осигурят безопасното функциониране на въжената линия (т.5) а второто означава всички технически решения и мерки, които оказват влияние върху проектирането и изграждането и са необходими за безопасното функциониране на въжената линия.

Според изричната норма на чл.6 от Регламент (ЕС) 2016/424 въжените линии и тяхната инфраструктура, подсистеми и предпазни устройства е задължително да съответстват на съществените изисквания, установени в приложение II, които се прилагат към тях.

При това и след като е установил, че процесният строеж „кабинков лифт“ не отговаря на съществените изисквания на чл.169, ал.1 и ал.3 ЗУТ, но може да бъде поправен и заздравен до степен да бъде използван по неговото предназначение в първоначалния си вид, то административният орган е следвало да посочи всички необходими и достатъчни според него ремонтни и възстановителни дейности които да приведат цялостната система на въжената линия в съответствие със съществените изисквания по Приложение II на Регламент (ЕС) 2016/424. В случая такива указания липсват изцяло, което и на практика прави неизпълнима разпоредителната част на административния акт. След като не е ясно какви ремонтни и възстановителни дейности е необходимо да бъдат извършени за привеждане на строежа в съответствие с нормите на чл.169, ал.1 и ал.3 ЗУТ и Приложение II от Регламент (ЕС) 2016/424, то очевидно не може да бъде изготвен и инвестиционен проект „...от експерти с необходимата подготовка и лиценз за рехабилитация на „Кабинков лифт К. – Копитото“. В КП от 01.03.2022г. и в оспорваната Заповед е използван многократно терминът „рехабилитация“ без да е изяснено какво има предвид административният орган доколкото законът и актовете по неговото приложение не дават определение за това. Решаващият състав на съда приема, че волеизявлението на главния архитект е формулирано по начин от който не може да се направи извод относно съдържанието на разпоредените с акта задължения и който да позволява тяхното изпълнение, тъй като конкретни ремонтни и възстановителни дейности не са посочени. В противоречие с нормата на чл.196, ал.1 ЗУТ установяването на вида и характера на „необходимите“ строителни и ремонтни работи, както и тяхното изпълнение, са поставени в зависимост от преценката на собственика на строежа.

Следва да се отбележи, че от изложените в акта мотиви и от неговата разпоредителна част не може да се направи обоснован извод за това какъв е крайният резултат който се цели:

1) Съществуващият строеж да бъде поправен и заздравен по някой от начините, регламентирани в ЗУТ – „текущ ремонт“, съгласно §5, т.43 ДР ЗУТ или „основен ремонт“, съгласно §5, т.42 ДР ЗУТ или „реконструкция“ по смисъла на т.44 от §5 ДР ЗУТ или

2) Да бъде изпълнен изцяло нов строеж на въжена линия по смисъла на определението на чл.3, т.1 от Регламент (ЕС) 2016/424, каквото становище в крайна сметка е изразено в Предпроектното проучване за възстановяване на Княжевския лифт, изготвено от консултанта по Договор №САГ21-ДГ55-67/27.05.2021г.

При това втората цел не може да бъде изпълнена чрез издаване на акт от вида на процесния. Съдът приема разбирането, че целта на мерките по чл.195, ал.4 ЗУТ, е съществуващият строеж да бъде заздравен и поправен по начин, който да приведе техническото му състояние в съответствие с изискванията на чл.169, ал.1 и ал.3 от ЗУТ и той да възстанови функцията за която е създаден, като законът не въвежда ограничение дали това да стане

чрез "основен ремонт", "текущ ремонт" или "реконструкция". Законът обаче не предвижда възможност собственикът да бъде задължен да изпълни един на практика напълно нов строеж по усмотрение на административния орган. Такива именно са насоките, дадени в Предпроектното проучване, което е цитирано в оспорваната Заповед. Така например в т.1.3., посл. абзац е прието следното: „Следователно новото съоръжение трябва да бъде изградено наново и няма възможност за ползване на съществуващите елементи от старото съоръжение, тъй като бившите подсистеми и елементи на въжената линия (например фундаментите) не отговарят на действащите стандарти.“. Макар в т.5 да е изведен извод, че „...рехабилитацията на въжената линия К. – Копитото е осъществима“ от дадените впоследствие основни характеристики на съоръжението е видно, че е предложено едно напълно ново съоръжение – едновъжена разглобяема линия с кабина тип „гондола“ (при съществуваща двувъжена линия с обиколно движение и откачащи се кабинни) за която ще са необходими 10 стълба (при съществуващи 8). В този смисъл са и заключенията на неоспорените СТЕ, които съдят изцяло кредитира по делото. Според заключението на вещото лице проф. д-р Ю. Т. в предпроектното проучване се предвижда цялостна замяна на съществуващ лифт с нов, при това от друг тип, което предполага тотално премахване на съществуващите носещи конструкции и изграждането на тяхно място на нови, проектирани да осигурят сигурно закрепване и експлоатация на технологичното оборудване на линията. Експертизата приема, че в този случай е правилно да се говори не за реконструкция, а за ново строителство в границите на наличния сервитут, като се запазят местата на отделните съоръжения и се изпълнят и нови съоръжения на нови места (въпрос 4). В отговора по т. II.1. втората експертиза, изготвена от доц. д-р И. М., също приема, че с указанията да се изградят 10 нови стълбове, на практика се предписва изграждане на ново съоръжение.

При тези факти съдят в решаващия си състав приема, че Заповед №РА-20-12/06.04.2022г. е незаконосъобразен административен акт, който по същество е лишен от предмет и преследва неясна цел и съответно следва да бъде отменен.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя се дължат разноски в размер на 2000 (две хиляди) лева за съдебно-технически експертизи, така както са поискани и в съответствие с представените доказателства за извършването им.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25-и състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ ЗАПОВЕД №РА-20-12/06.04.2022г. на главния архитект на Столична община.

ОСЪЖДА Столична община, представлявана от кмета, с адрес – 1000 С.,

[улица], да заплати на „Въжени линии“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], сумата 2000 (две хиляди) лева – разноси по адм. дело №4062/2022г.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред **Върховния административен съд на РБългария, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.**

СЪДИЯ

Боряна Петкова